

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. a JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. v právní věci žalobce **Š. Ch.,** zastoupeného Ing. Mgr. O. H., obecným zmocněncem, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihočeského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství,** se sídlem v Českých Budějovicích, U Zimního Stadionu 1952/2, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 31. 8. 2011, č. j. 10 A 66/2011 - 24,

takto:

I. Kasační stížnost se zamítá.

II. Žalobci se nepřiznává náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozhodnutím Městského úřadu Blatná, odboru dopravy ze dne 29. 3. 2011, sp. zn. MUBL 3467/2011 uvedený správní orgán zamítl námitky žalobce proti provedení záznamu bodů v registru řidičů a záznam o dosaženém počtu bodů potvrdil. Žalobce se domáhal opravení záznamu bodů, které byly zaznamenány na základě oznámení Magistrátu města Pardubice příkazem k uložení pokuty ze dne 2. 5. 2007.

Z podkladů ze spisu řidiče dle městského úřadu vyplývá, že žalobci bylo dne 20. 10. 2008 zasláno oznámení o dosažení počtu 12 bodů a žalobce byl současně vyzván k odevzdání řidičského průkazu. Doručeno bylo fikcí dne 23. 11. 2008. Neuplatněním námitek ve lhůtě 5 pracovních dnů (§ 123c odst. 3 zákona o silničním provozu) pozbyl žalobce řidičské oprávnění. Následně dne 4. 6. 2010 požádal žalobce o vrácení řidičského oprávnění, doložil doklad o přezkoušení odborné způsobilosti, žádosti bylo vyhověno a

v souladu s ustanovením § 123d zákona o silničním provozu bylo z bodového hodnocení odečteno všech 12 bodů a žalobce podléhal novému bodovému hodnocení.

V rozhodnutí městský úřad dále konstatuje, že žádost o opravu záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče byla nejprve shledána za zjevně bezpředmětnou ve smyslu § 45 odst. 3 a § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu a řízení bylo usnesením ze dne 22. 6. 2010, č. j. MUBL 6477/2010, zastaveno. Po podaném odvolání bylo Krajským úřadem Jihočeského kraje, odborem dopravy a silničního hospodářství, rozhodnutím ze dne 23. 9. 2010, č. j. KUJCK/28696.3/2010/ ODSH/Ivami, usnesení městského úřadu změněno tak, že řízení se zastavuje podle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu. Žalobce následně podal podnět k přezkumnému řízení. K uvedenému podnětu Ministerstvo dopravy, odbor provozu silničních vozidel, rozhodnutím ze dne 22. 12. 2010, č. j. 944/2010-160-SPR/3, zrušilo rozhodnutí krajského úřadu i Městského úřadu Blatná a věc byla vrácena k novému projednání.

Městský úřad tak znovu posuzoval námitky žalobce a své rozhodnutí o zamítnutí námitek odůvodnil tak, že žalobce podal námitky v časovém úseku, kdy již v evidenci měl 0 bodů, přičemž nevyužil možnosti podat námitky proti záznamu čtyř bodů mnohem dříve a z tohoto důvodu námitkám nelze pro jejich zjevnou nedůvodnost vyhovět. Městský úřad v rozhodnutí vyslovil také závěr, že aby námitky mohly být eventuelně důvodné a záznam přezkoumatelný, musely by být podány nejpozději před vydáním rozhodnutí úřadu o vrácení řidičského oprávnění.

O odvolání žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí o zamítnutí námitek proti provedení záznamu bodů v registru řidičů rozhodl žalovaný Krajský úřad Jihočeského kraje tak, že jej zamítl a rozhodnutí městského úřadu potvrdil. V odůvodnění žalovaný uvedl, že námitka proti záznamu čtyř bodů je neakceptovatelná, neboť žalobce měl v té době v registru řidičů 0 bodů a podléhal novému bodovému hodnocení. Rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 7. 2011, č. j. KUJCK/19232.3/2011/ODSH/ivmi, napadl žalobce u Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“).

Krajský soud rozhodnutí žalovaného zrušil pro vady řízení a věc mu vrátil k dalšímu řízení, neboť napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s § 97 odst. 3 správního řádu, podle kterého jsou správní orgány vázány právním názorem příslušného správního orgánu v případě zrušení rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení. Krajský soud proto postupoval v souladu s § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. a rozhodnutí žalovaného správního orgánu zrušil pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Krajský soud v posuzované věci poukázal na závazný právní názor Ministerstva dopravy, odboru provozu silničních vozidel, který byl vysloven v rozhodnutí tohoto orgánu ze dne 22. 12. 2010, č. j. 944/2010-160-SPR/3. Z dikce § 97 odst. 3 správního řádu jednoznačně vyplývá, že správní úřady, které po zrušení rozhodnutí v přezkumném řízení budou ve věci znovu rozhodovat, jsou právním názorem přezkoumávajícího správního úřadu obsaženém v rozhodnutí přímo vázány a nesmí rozhodnout v rozporu s ním, popřípadě nesmí v řízení ignorovat navržený rozsah dokazování, a to pod přímou sankcí. Jedinou výjimkou jsou případy, kdy právní názor je v tak zásadním rozporu se zákonem, že v sobě obsahuje požadavek či předpoklad trestného jednání. V dané věci podle krajského

soudu ministerstvo dopravy ve zkráceném přezkumném řízení závazný právní názor vyslovilo.

Ministerstvo dopravy jako orgán přezkumu podle krajského soudu návodně uvedlo, že pokud by se správní orgán námitkou věcně zabýval a zjistil, že je opodstatněná, a tudíž, že žalobce nikdy nedosáhl dvanácti bodů a nikdy neztratil řidičské oprávnění, nemohl by se dopustit přestupku spočívajícího v řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění.

Jako nesprávný postup byl ministerstvem dopravy označen postup správních orgánů, kterým řízení o námitce zastavily z důvodu zjevné právní nepřípustnosti. Námitka by mohla být tímto způsobem hodnocena pouze za situace, že by případná oprava v záznamu nemohla mít žádný dopad do právního postavení dotčeného řidiče, tedy žalobce. Ministerstvo dopravy v rozhodnutí zdůraznilo, že v daném případě tomu tak nebylo a o námitkách mělo být rozhodnuto meritorně a nikoliv procesně.

V odůvodnění napadeného rozsudku krajský soud konkrétně cituje z rozhodnutí ministerstva dopravy, že *„...v novém řízení o námitkách pana Ch. bude nutné posoudit opakovaně záznam 4 bodů provedený za přestupek na základě příkazu vydaného Magistrátem města Pardubic č. j. OVV/P-428/07-D/13, ze dne 2. 5. 2007. Bude-li námitka vyhodnocena jako oprávněná a tedy bude provedena oprava v záznamu bodů, bude muset být v důsledku tohoto konstatováno po přepočtení celkového počtu bodů, že pan Ch. nedosáhl k 20. říjnu 2008 12-ti bodů a nepozbyl řidičské oprávnění. V návaznosti na to by pak případně bylo nutné posoudit zákonnost respektive opodstatněnost rozhodnutí Magistrátu Města Jihlavy č. j. OD/6844/2010-7 ze dne 4. června 2010, kterým byl jmenovaný uznán vinným z přestupků dle ust. § 22 odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu. Dále bude nutné zrušit rozhodnutí Městského úřadu ze dne 4. června 2010, č. j., MUBL/6309/2010, kterým bylo rozhodnuto o vrácení řidičského oprávnění po absolvování přezkoušení pana Ch. ve smyslu § 123e zákona č. 361/2000 Sb.“*

Krajský soud dospěl k závěru, že právní názor ministerstva dopravy byl ve zrušujícím rozhodnutí jednoznačně vysloven a správní orgány se tímto názorem neřídily. Namísto toho prvostupňový správní orgán uvedl, že zákon o silničním provozu ani ministerstvo dopravy v rozhodnutí v přezkumném řízení postup pro posouzení námitek žalobce podrobně nespecifikovalo. Tento názor není podle krajského soudu správný a je v rozporu s citovanými správními akty.

Proti rozsudku krajského soudu podal žalovaný (dále též „stěžovatel“) včasnou kasační stížnost z důvodu nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky krajským soudem v předcházejícím řízení ve smyslu § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a z důvodu nepřezkoumatelnosti rozsudku spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Stěžovatel v kasační stížnosti konkrétně namítá jednak nesprávný závěr krajského soudu týkající se nerespektování závazného právního názoru ministerstva dopravy správními orgány obou stupňů a dále tvrdil, že v rozhodnutí ministerstva dopravy nebyl závazný právní názor vysloven a krajský soud tuto skutečnost chybně posoudil. Poslední stěžovatelem uplatněnou námitkou v řízení o kasační stížnosti je tvrzená nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku krajského soudu pro nedostatek důvodů.

Stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalobce ve svém vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že krajský soud správně akceptoval jeho argumentaci, že názor ministerstva dopravy v rozhodnutí v přezkumném řízení vyjádřený na straně 6 je závazným právním názorem ve smyslu § 97 odst. 3 správního řádu, dle kterého správní orgán I. stupně má za povinnost porovnat skutek uvedený v napadeném příkazu o uložení pokuty s jednáním v příloze zákona o silničním provozu a konstatovat, zda je za uvedený skutek možno zapsat 4 body, či nikoli.

Tvrzení stěžovatele o nepřezkoumatelnosti rozsudku krajského soudu je podle žalobce velmi obecné a zcela nekonkrétní, když neobsahuje žádný konkrétní výčet námitek, kterými se neměl údajně soud zabývat. Žalobce z tohoto důvodu považuje tvrzenou nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí za zcela neopodstatněnou.

Nejvyšší správní soud vázán rozsahem a důvody podané kasační stížnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.) přezkoumal napadený rozsudek a dospěl k závěru, že projednávaná kasační stížnost není důvodná.

Nepřezkoumatelnost rozsudku

Nejvyšší správní soud se nejprve zaměřil na kasační námitku nepřezkoumatelnosti rozsudku krajského soudu spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí. Stěžovatel nepřezkoumatelnost rozsudku spatřuje v tom, že soud rozhodl, aniž by se vypořádal s jeho právní argumentací a námitkami, z odůvodnění rozhodnutí není podle něj zřejmé, proč soud nepovažoval za důvodnou právní argumentaci žalovaného, proč žalobní námitky považuje za liché a mylné. Tvrdí, že jde o právní argumentaci, na níž je postaven základ žaloby, a soud, který se s ní vypořádává, ji nemůže odmítnout kupř. pro nesprávnost, ale musí uvést, v čem konkrétně její nesprávnost spočívá.

K výše uvedené argumentaci Nejvyšší správní soud uvádí, že stěžovatel uvedenou kasační námitku uplatnil pouze v obecné rovině, když nekonkretizoval s jakou právní argumentací se krajský soud v napadeném rozsudku nevypořádal. Navíc v řízení o žalobě krajský soud žalobním námitkám žalobce vyhověl, když rozhodnutí žalovaného pro vady řízení zrušil. Z odůvodnění rozhodnutí je patrné, proč tak učinil. Krajský soud žalobě vyhověl a nedospěl tak k závěru, že by žalobní námitky byly liché nebo mylné, ani neodmítl argumentaci, na níž je postaven základ žaloby. Za této situace Nejvyšší správní soud kasační námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku neshledal důvodnou.

Nesprávné posouzení právní otázky krajským soudem

Další kasační námitkou je nesprávné posouzení právní otázky krajským soudem v předcházejícím řízení. Konkrétně stěžovatel považuje za nesprávný závěr krajského soudu týkající se nerespektování závazného právního názoru vysloveného Ministerstvem dopravy v rozhodnutí ze dne 22. 12. 2010, č. j. 944/2010-160-SPR/3, a to správními orgány obou stupňů. Stěžovatel je názoru, že v předmětném rozhodnutí jsou konstatovány pouze obecné skutečnosti vyplývající z § 123f zákona o silničním provozu, přičemž veškeré závěry (názory, doporučení) jsou činěny podmiňovacím způsobem.

Stěžovatel v této souvislosti ohledně doporučeného postupu ministerstvem dopravy uvádí, že nelze konstatovat, že doporučený postup nebyl akceptován, nelze tvrdit, že posouzení případu nebylo provedeno. Jak prvoinstanční, tak odvolací orgán provedly nové posouzení situace a shodně došly k závěru, že námitka je neodůvodněná.

Správní orgány se podle stěžovatele řídily závazným stanoviskem do té míry, jak jim to umožňoval zákon. V rozporných věcech ve smyslu § 2 odst. 1 správního řádu upřednostnily znění zákona před právním názorem nastíněným ministerstvem a neřešícím důsledky naznačeného postupu a jejich soulad s právním řádem.

Nejvyšší správní soud zjistil:

- Z obsahu správního spisu vyplývá, že je v něm (pod č. l. 13) založen příkaz vydaný Magistrátem města Pardubic ze dne 2. 5. 2007, podle něhož obviněný Š. Ch., narozený X, bytem P. 58, K. je vinen tím, že dne 14. 3. 2007 okolo 13.15 hodin v Pardubicích na pozemní komunikaci – Hůrka, jako řidič nákladního vozidla zn. Iveco, rz: x – ke kontrole nepředložil záznamové listy tachografu, tj. záznamy o režimu práce za uplynulé dny probíhajícího kalendářního týdne a poslední den týdne předcházejícího, v nichž řídil, anebo potvrzení vystavené dopravcem, že neřídil vozidlo v uvedeném období, včetně uvedení důvodů, čímž spáchal přestupek na úseku doprava a silničního hospodářství podle § 23 odst. 1 písm. h) zákona o přestupcích, neboť jako řidič vozidla při kontrole nepředložil záznam o době řízení požadovaný zvláštním právním předpisem (tj. vyhl. MDS č. 478/2000 Sb.). Za spáchaný přestupek mu byla podle § 11, § 12, § 23 odst. 2 zákona o přestupcích uložena pokuta 1000 Kč. Magistrát města Pardubic vyznačil na toto rozhodnutí-příkaz právní moc 23. 5. 2007. Městskému úřadu Blatná byl tento příkaz doručen 30. 5. 2007.
- Pod č. l. 20 správního spisu je založena písemnost Městského úřadu Blatná, odbor dopravy ze dne 20. 10. 2008 č. j. MUBL 11940/2008/Jan, adresovaná žalobci Š. Ch., K. 58 – oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského oprávnění v důsledku jeho pozbytí. Toto oznámení doručoval Městský úřad Blatná žalobci na adresu K. 58, avšak doručenka byla vrácena, že se adresát odstěhoval. Dále dvakrát doručoval uvedený orgán písemnost žalobci na adresu E. 325, P. 111, adresát nebyl zastižen, oznámeno poprvé 22. 10. 2008, podruhé 12. 11. 2008, zásilky byly uloženy, pak nevyzvednuty vráceny odesilateli.
- Dne 4. 6. 2010 došla Městskému úřadu Blatná žádost žalobce o vrácení řidičského oprávnění.

- Dne 4. 6. 2010 vydal Městský úřad Blatná rozhodnutí o vrácení řidičského oprávnění žalobci pod zn. R2 37/10 MUBL 6307/2010/KKL. Rozhodnutí žalobce osobně převzal, vzdal se proti němu odvolání a rozhodnutí nabylo právní moci dne 4. 6. 2010.
- Dne 9. 6. 2010 se dostavil k Městskému úřadu Blatná Ing. Mgr. O. H., na základě plné moci zastupující žalobce a podal mimo jiné námitku podle § 123f odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích proti záznamu 4 bodů, které byly zaznamenány na základě oznámení Magistrátu města Pardubic příkazem k uložení pokuty ze dne 2. 5. 2007 s právní mocí dne 23. 5. 2007. Jako důvod uvedl, že skutková podstata není uvedena v příloze zákona o provozu na pozemních komunikacích. Žádal, aby správní orgán provedl podle § 123f odst. 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích opravu záznamu o dosaženém počtu bodů v registru řidičů a neprodleně vyrozuměl řidiče o provedené opravě záznamu.
- Dne 22. 6. 2010 vydal Městský úřad Blatná usnesení pod č. j. MUBL 6477/2010, jímž řízení o námitkách žalobce zastavil.
- Proti výše uvedenému usnesení podal žalobce odvolání.
- O jeho odvolání rozhodl Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství dne 23. 9. 2010, č. j. KUCJK/28696.3/2010/ODSH/Ivami, avšak nevyhověl mu.
- Rozhodnutím ze dne 22. 12. 2010, č. j. 94482010-160-SPR/3 Ministerstvo dopravy-Odbor provozu silničních vozidel na základě podnětu žalobce zrušil rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 23. 9. 2010, č. j. KUCJK/28696.3/2010/ODSH/Ivami i rozhodnutí Městského úřadu Blatná ze dne 22. 6. 2010, č. j. MUBL 6477/2010, a věc vrátil Městskému úřadu Blatná jako správnímu orgánu I. stupně. Na straně svého rozhodnutí 6/7 Ministerstvo dopravy uvádí, jak z něho citoval již krajský soud: „*V novém řízení o námitkách pana Ch. bude nutné posoudit opakovaně záznam 4 bodů provedený za přestupek na základě příkazu vydaného Magistrátem města Pardubic č. j. OVV/P-428/07-D/13, ze dne 2. 5. 2007. Bude-li námitka vyhodnocena jako oprávněná a tedy bude provedena oprava v záznamu bodů, bude muset být v důsledku tohoto konstatováno po přepočtení celkového počtu bodů, že pan Ch. nedosáhl k 20. říjnu 2008 12-ti bodů a nepozbyl řidičské oprávnění. V návaznosti na to by pak případně bylo nutné posoudit zákonnost respektive opodstatněnost rozhodnutí Magistrátu Města Jihlavy č. j. OD/6844/2010-7 ze dne 4. června 2010, kterým byl jmenovaný uznán vinným z přestupků dle ust. § 22 odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu. Dále bude nutné zrušit rozhodnutí Městského úřadu ze dne 4. června 2010, č. j., MUBL/6309/2010, kterým bylo rozhodnuto o vrácení řidičského oprávnění po absolvování přezkoušení pana Ch. ve smyslu § 123e zákona č. 361/2000 Sb.*“

- Městský úřad Blatná ve svém rozhodnutí o zamítnutí námitek ze dne 29. 3. 2011 dospěl k závěru, že aby mohly být námitky eventuelně odůvodněné (důvodné) a záznam přezkoumatelný, musely by být žalobcem podány nejpozději k datu, kdy žalobce pozbyl řidičské oprávnění podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu.

- Žalovaný krajský úřad ve svém rozhodnutí uvádí k námitce žalobce proti záznamu 4 bodů na základě oznámení Magistrátu města Pardubic příkazem k uložení pokuty ze dne 2. 5. 2007, že je neakceptovatelná, neboť žalobce v té době měl v registru řidičů 0 bodů a

podléhal novému bodovému hodnocení. Záznam 4 bodů za shora citovaný přestupek, vzhledem ke shora uvedenému, neposuzoval meritorně.

Pokud stěžovatel namítal, že v rozhodnutí Ministerstva dopravy nebyl vysloven závazný právní názor a že krajský soud tuto skutečnost chybně posoudil, pak s ním Nejvyšší správní soud nesouhlasí. Nejvyšší správní soud v posuzované věci dospěl ke stejnému závěru jako krajský soud. Závazný právní názor Ministerstva dopravy byl v jeho rozhodnutí ze dne 22. 12. 2010, č. j. 944/2010-160-SPR/3, jednoznačně vysloven a správní orgány se tímto názorem neřídily.

Ministerstvo dopravy mimo jiné v odůvodnění svého rozhodnutí uvádí*: „V tomto konkrétním případě však měl správní orgán žádost posuzovat meritorně a teprve na základě proběhlého správního řízení ji případně zamítnout rozhodnutím podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb.“*

S ohledem na obsah obou rozhodnutí správních orgánů lze konstatovat, že správní orgány neposoudily opakovaně záznam 4 bodů provedený za přestupek na základě příkazu vydaného Magistrátem města Pardubic č. j. OVV/P-428/07-D/13, ze dne 2. 5. 2007 a doporučený postup Ministerstva dopravy tak nebyl akceptován. Argumentace stěžovatele je v rozporu s předmětnými správními akty.

Nejvyšší správní soud závěrem konstatuje, že v dané věci je oprávněn řešit pouze otázku respektování či nerespektování závazného právního názoru Ministerstva dopravy správními orgány, nikoliv již stěžovatelem v kasační stížnosti uvedené sporné právní otázky. Další kasační argumentace stěžovatele nebrojí proti rozhodovacím důvodům krajského soudu a jeho závěrům učiněným v napadeném rozsudku, proto je v posuzované věci bezpředmětná a Nejvyšší správní soud se jí z tohoto důvodu nezabýval.

S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Stěžovatel, který neměl v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1, § 120 s. ř. s.). Žalobce, jemuž náleží právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1, § 120 s. ř. s.), žádné náklady řízení neuplatnil a zdejšímu soudu nejsou ani žádné náklady řízení žalobce z obsahu spisu známy. Proto Nejvyšší správní soud žalobci nepřiznal náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. prosince 2012

JUDr. Ludmila Valentová

předsedkyně senátu